

BELGISCHE SENAAAT

 ZITTING 2001-2002

16 APRIL 2002

Wetsvoorstel strekkende tot de wettelijke erkenning van behandelingen met vervangingsmiddelen en tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica

AMENDEMENTEN
 ingediend na de goedkeuring
van het verslag

 Nr. 27 VANMEVROUW van **KESSEL** EN DE HEER
VANDEMBERGHE

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt :

«Art. 2. — *In artikel 3 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, vervangen bij de wet van 9 juli 1975, worden de volgende wijzigingen aangebracht :*

 Zie :
Stukken van de Senaat :**2-11 - BZ 1999 :**

Nr. 1 : Wetsvoorstel van de heer Mahoux c.s.

2-11 - 2001/2002 :
 Nr. 2 : Amendementen.
 Nr. 3 : Advies van de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.
 Nr. 4 : Amendementen.
 Nr. 5 : Verslag.
 Nr. 6 : Tekst aangenomen door de commissie.
SÉNAT DE BELGIQUE

 SESSION DE 2001-2002

16 AVRIL 2002

Proposition de loi visant à la reconnaissance légale des traitements de substitution et modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques

AMENDEMENTS
 déposés après l'approbation
du rapport

 N° 27 DE MME van **KESSEL** ET
M. **VANDEMBERGHE**

Art. 2

Remplacer cet article comme suit :

«Art. 2. — *À l'article 3 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques, modifiée par la loi du 9 juillet 1975, sont apportées les modifications suivantes :*

 Voir :
Documents du Sénat :**2-11 - SE 1999 :**

N° 1 : Proposition de loi de M. Mahoux et consorts.

2-11 - 2001/2002 :
 N° 2 : Amendements.
 N° 3 : Avis de la commission des Affaires sociales.
 N° 4 : Amendements.
 N° 5 : Rapport.
 N° 6 : Texte adopté par la commission.

1° het eerste, tweede en derde lid worden respectievelijk §§ 1, 2 en 3;

2° § 3 wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

«Krachtens het eerste lid kunnen niet worden bestraft, de behandelingen met vervangingsmiddelen verstrekt door een beoefenaar van de geneeskunde, in de mate dat de opgelegde voorwaarden voor het verstrekken van een behandeling met vervangingsmiddelen worden nageleefd.

Voor de toepassing van deze wet wordt onder «behandeling met vervangingsmiddelen» verstaan: elke behandeling die bestaat uit het voorschrijven, toedienen of uitreiken aan een verslaafde patiënt van verdovende middelen bij wijze van geneesmiddel en die, in het kader van een therapie, de bescherming van de gezondheid en de levenskwaliteit van de patiënt beoogt en diens ontwenning tot einddoel heeft.

De Koning bepaalt, op voorstel van de minister die bevoegd is voor de Volksgezondheid, welke geneeskrachtige stoffen kunnen worden gebruikt bij de behandeling met vervangingsmiddelen. Op de voordracht van de minister die bevoegd is voor de Volksgezondheid, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden voor het verstrekken van een behandeling met vervangingsmiddelen.

Deze voorwaarden hebben minimaal betrekking op:

1° de terhandstelling en de toediening van het geneesmiddel;

2° het aantal patiënten dat een beoefenaar van de geneeskunde in behandeling mag nemen;

3° de registratie van de behandeling;

4° de begeleiding van de behandeling;

5° de permanente vorming van de beoefenaar van de geneeskunde;

6° de relatie van de voorschrijvende beoefenaar van de geneeskunde met een gespecialiseerd centrum. »

Verantwoording

De noodzaak om de behandeling in een welomschreven setting te situeren is overduidelijk. De positieve resultaten die met methadon kunnen worden behaald, blijken immers niet uitsluitend het gevolg van de werking van de stof.

De organisatie van de behandeling en de psychosociale omkadering zijn primordiaal. Bovendien moet de ondersteuning aangepast zijn aan de individuele noden van de patiënt; die kan worden behandeld in een multidisciplinair centrum, door een huisarts of specialist.

De te bepalen randvoorwaarden zijn bovendien van belang voor de behandeling met alle vervangingsproducten.

1° les alinéas 1er, 2 et 3 deviennent respectivement les § 1er, § 2 et § 3;

2° le § 3 est complété par les dispositions suivantes:

«Ne peuvent être sanctionnés, en vertu de l'alinéa 1er, les traitements de substitution dispensés par un praticien de l'art de guérir dans la mesure où les conditions imposées pour la dispensation d'un traitement de substitution sont respectées.

On entend par traitement de substitution tout traitement consistant à prescrire, administrer ou délivrer à un patient toxicomane des substances stupéfiantes sous forme médicamenteuse, visant, dans le cadre d'une thérapie, à préserver sa santé et sa qualité de vie, et ayant pour but ultime le sevrage du patient.

Le Roi fixe, sur proposition du ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, la liste des substances thérapeutiques pouvant être utilisées dans un traitement de substitution. Sur proposition du ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, les conditions d'administration d'un traitement de substitution.

Ces conditions concernent au minimum:

1° la délivrance et l'administration du médicament;

2° le nombre de patients qu'un praticien de l'art de guérir peut prendre en charge;

3° l'enregistrement du traitement;

4° l'accompagnement du traitement;

5° la formation continue du praticien de l'art de guérir;

6° la relation du praticien prescripteur de l'art de guérir avec un centre spécialisé. »

Justification

La nécessité de situer le traitement dans un cadre bien défini est l'évidence même. Les résultats positifs que l'on peut obtenir grâce à la méthadone s'avèrent en effet ne pas découler exclusivement de l'activité de la substance.

L'organisation du traitement et l'encadrement psychosocial sont primordiaux. Par ailleurs, il faut que le soutien soit adapté aux besoins individuels du patient; celui-ci peut être traité dans un centre multidisciplinaire, par un médecin traitant ou par un spécialiste.

En outre, les conditions connexes à définir sont importantes pour tout traitement dans lequel entrent des produits de substitution.

Twee voorbehouden dienen te worden gemaakt: enerzijds, de noodzakelijke vorming en navorming van de artsen; anderzijds, de ondersteuning middels een functionele relatie met een gespecialiseerd centrum of een netwerk ten behoeve van de medische hulpverlening aan toxicomanen. Verder is het aanbevolen dat de artsen bij deze inspanningen zouden kunnen rekenen op gespecialiseerde teams. Ook registratie is een absolute must. Hier wordt de voorkeur gegeven aan een centraal beheerd systeem, waar alle behandelingen in het kader van substitutie verzameld worden.

Er wordt in het oorspronkelijk voorstel niet voorzien in een systeem waarbij de Koning verplicht een lijst opmaakt van de vervangingsproducten die in aanmerking komen voor de toepassing van de regeling. Het is te verkiezen dat de Koning verplicht de lijst bepaalt van de vervangingsproducten die in aanmerking komen voor de toepassing van deze wet alsook de voorwaarden voor de toepassing van de regeling.

Deze aanbevelingen blijken trouwens duidelijk uit de conclusies van de Kamerwerkgroep drugs die in 1997 zijn verslag indiende.

Dit amendement voorziet in een regeling waarbij de Koning de raadvoorwaarden voor de substitutiebehandeling omschrijft en een beperkende lijst van substitutieproducten opstelt.

Ingrid van KESSEL.
Hugo VANDENBERGHE.

Il convient de formuler deux réserves: d'une part, la nécessité de la formation et de la formation continue des médecins; d'autre part, le soutien par l'entremise d'une relation fonctionnelle avec un centre spécialisé ou un réseau d'aide médicale aux toxicomanes. Il est en outre indiqué que les médecins puissent compter, dans le cadre de ces efforts, sur des équipes spécialisées. L'enregistrement est aussi une nécessité absolue. Nous donnons la préférence à un système centralisé, regroupant tous les traitements de substitution.

La proposition initiale ne prévoit pas de système où le Roi est tenu de dresser une liste des produits de substitution qui entrent en ligne de compte pour l'application du dispositif. Il est préférable que le Roi soit tenu de fixer la liste des produits de substitution qui entrent en ligne de compte pour l'application de la présente loi ainsi que les conditions d'application du dispositif.

Ces recommandations ressortent d'ailleurs clairement des conclusions du groupe de travail «Politique en matière de drogue» de la Chambre, qui a remis son rapport en 1997.

Le présent amendement prévoit un dispositif dans lequel le Roi définit les conditions connexes du traitement de substitution et dresse une liste limitative des produits de substitution.